

Els 150 anys d'estudis de magisteri

crònica

La tradició pedagògica gironina ve de molt més lluny, però la formació dels docents en una escola oficialment reglamentada, normalitzada –que per això s'anomenà Normal– aconsegueix, enguany, un segle i mig d'història. Una història densa i variada, però amb alguns trets persistents i invariables.

El mateix nom de l'escola ha anat experimentant canvis, com també ho ha fet el nivell acadèmic, l'organització administrativa, la ubicació del centre i la seva incidència en la vida social i la problemàtica política i ciutadana.

En aquests cent-cinquanta anys hem tingut Escola Normal Elemental, Escola Normal Superior, Escola Normal Masculina, Escola Normal Femenina, Escola del Magisteri, Escola Jaume Balmes, Escola Ruiz Amado, Escola Joaquim

Ruyra, Escola de Mestres... També en aquesta exuberància de la nomenclatura hi podríem afegir les variants d'«Escola» i

Orla de l'Escuela Normal de Maestros de Girona, curs 1927-1931. A la fotografia de la dreta, l'edifici del grup escolar "Joan Bruguera" que tenia la categoria de graduada annexa a la Normal.

«Escuela», amb les respectives significacions i repercussions.

En unes èpoques es practicà una rígida separació de sexes; en altres una natural convivència. Adés hi hagué dos directors, dues secretaries, dos claustrats; adés s'unificaren direccions, secretaries i claustrats. També durant un temps se suprimí l'escola i els estudis de magisteri es cursaren a l'Institut, al qual s'afegí la càtedra de Pedagogia.

L'escola masculina estigué instal·lada a l'edifici del carrer de la Força que ara coneixem amb el nom de la Canonja Vella; i també al carrer de la Barca. Sempre en condicions molt precàries, amb unes instal·lacions ben poc confortables, i amb una presentació externa que no arribava al mínim de la dignitat exigible.

L'escola femenina, creada l'any 1914, en poc temps tingué tres emplaçaments. Primerament al carrer de Bellmirall, a la casa

ARXIU RAMON MORENO

J. Bordas, M. Xiberta, R. Moreno, J. Ministrall, L. Pagés, E. Turon, D. Pla, P. Cateura i J. Rigau, alumnes de primer curs (1931-32)

que anteriorment havia ocupat una comunitat de religioses paüles expulsades de França. Després en un pis de la casa Bassols, de la travessia de Sant Josep, cantonada carrer de Ciutadans.

L'any 1917 les dues escoles, masculina i femenina, es pogueren reunir, però no barrejar, en l'edifici que s'aixecava entre el carrer d'Anselm Clavé i la Gran Via de Jaume I. L'escola femenina tenia la seva entrada a la Gran Via, i a la masculina s'hi accedia per Anselm Clavé. Allí funcionaren fins que, l'any 1965, entrà en servei el nou edifici construït entre els carrers d'Emili Grahit i de la Creu, quan aquests vials no eren gaire res més que projectes de carrer. Després de més d'un segle de la seva creació, per primera vegada la Normal de Girona tenia un edifici construït expressament per servir-li de seu.

El nivell acadèmic i els plans d'estudis assoliren cotes molt elevades i moments de molt baix rendiment.

Enmig de totes aquestes variants trobarem sempre unes

constants: la migradesa de recursos econòmics i de mitjans materials, i per altra banda la riquesa de vocacions, dedicació i lliurament personal.

Per commemorar aquest segle i mig d'activitat docent, la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat de Girona, a la que estan vinculats

llibre del doctor Joan Puigbert i Busquets, *La Normal de Girona i el magisteri públic 1914-1936*. L'obra es basa en la tesi doctoral del seu autor. En ella, Puigbert ens presenta una àmplia panoràmica que abraça tota la problemàtica normalista, en els aspectes

Alumnes del primer curs del pla professional (1931-32) a l'aula de pedagogia i geografia de la Normal de la Gran Via. A la dreta, el professor Lluís Agulló.

ARXIU RAMON MORENO

avui els estudis de magisteri, va programar una sèrie d'actes que s'han celebrat entre el 25 d'abril i el 16 de maig.

Dins el marc d'aquestes celebracions s'ha presentat el

administratius, docents, polítics, personals, socials...

Des de 1939 fins al moment de la seva integració a la Universitat, l'activitat formativa del magisteri gironí donaria per escriure tot un altre atapeït capítol de la nostra història. Amb les seves llums i les seves ombres; amb èxits i fracassos; amb alts i baixos; amb pena i glòria. Movent-se sempre dins la migradesa de mitjans materials i de recursos econòmics; però mostrant constantment la riquesa de les vocacions, i la dedicació il·lusionada el lliurament incondicionat, que han caracteritzat sempre l'activitat dels professionals de la docència.

L'edifici de la facultat en fase de construcció. Anys 1963-64.

ARXIU RAMON MORENO

ENRIC MIRAMBELL